

Naapurikahinaa Isonkyrön alapäässä
Matti Lehtiön arkisto

Ote Isonkyrön kirkonkokouksen pöytäkirjasta

Kolminaisuuden sunnuntaina v.1704 aamulla ennen kirkonmenoja ilmoitti Juho Minni, että Yrjänä Mustasuun luona pelataan korttia, juopotellaan ja tapellaan. Tämän johdosta kutsuttiin Yrjänä Mustasuu heti jumalanpalveluksen jälkeen kirkkoneuvoston eteen, jossa Juho Minni kanteli, että neljäntenä päivänä helluntain jälkeen pidetyn jumalanpalveluksen jälkeen olivat Yrjänä Mustasuu, tämän veli Simuna, Minnin oma sotamies ja Antilan renkimies, jota sanotaan Matiksi, pelanneet korttia viinasta. Lisäksi Mustasuun veli Simuna oli lopuksi joutunut tappeluun Minnin sotamiehen kanssa, jonka nimi on Juho Tuomaanpoika.

Tätä he eivät kyenneet pahemmin kiistämäänkään, vaan sanoivat, että kortilla oli pelattu vain yhdestä viimapikarillisesta ja että Simuna oli vain kerran lyönyt sotamies-Juhoa.

Tämän lisäksi Juho Minni kanteli, että Mustasuun sisar, vaimoihminen Maria oli ottanut kantajan sotamieheltä tämän asetakin viinan pantiksi. Kantelijan kuultua tästä, hän oli lähtenyt hakemaan asetakkia Mustasuulta, ja tällöin hän kanteli edellä mainitun Simunan käyneen pahoin hänen kimppuunsa.

Päätös:

Kun edellä kerrottu Simuna on nyt kulumassa olevan kolminaisuuden sunnuntaina yrittänyt pyrkiä Herran Pyhälle Ehtoolliselle ilman, että hän olisi sitä ennen sopinut tappelupukarinsa kanssa, on Simunalta Ehtoolliselle pääsy evätty tällä kerralla ja sen sijaan häntä on muistutettu miten tuiki tärkeää on päästä sovintoon lähimmäisensä kanssa erityisesti silloin, kun on aikomassa tälle kallisarvoiselle aterialle.

Koska kumpaisellakaan osapuolella ei ollut todistajia mukanaan, velvoitettiin molempia hankkimaan itselleen todistajat seuraavaksi pyhäpäiväksi.

1. sunnuntaina Pyhän Kolminaisuuden päivän jälkeen Juho Minni palasi uudelleen toisten asianosaisten kera, kuitenkin ilman todistajia. Minni uudisti aikaisemman kanteensa, eikä tälläkään kerralla vastaajat kyennyt kieltämään pelanneensa korttia yhdessä kupillisesta viinaa, eikä Simunakaan kyennyt kieltämään lyöneensä Minnin sotamiestä korvalle. Mutta että vaimo Maria olisi ottanut sotamiehen asetakin viinan pantiksi, sen he kiistivät sekä Maria itse että Simunakin. He ilmoittivat että tämä asetakki oli Jaakko Kauppilan luona, minkä Jaakko itse todistuksella vahvisti.

Sen jälkeen tiedusteltiin Simunalta, missä vaiheessa hän oli haukkunut Juho Minniä miehentappajaksi. Tähän hän vastasi, että Minni oli haukkunut hänen sisartaan ensin ja kutsunut tätä huoraksi. Minni kiisti haukkuneensa tätä huoraksi, vaan myönsi pikaistuksissaan tulleen sanoneeksi hänelle sotamiehen takista: ”pidä se jakku huoran läven peitoksi”.

Päätös:

1:o Kun kortinpeluu, viinanmyynti ja tappeleminen oli tapahtunut juhlapäivänä, siirretään asia osapuolineen korkea-arvoisen Kihlakunnanoikeuden käsiteltäväksi.

2:o Kanteen eri kohdat siirretään samaan paikkaan käsittelyä varten. Koska Simuna on sopinut riitapukarinsa kanssa niin, että hänellä ei ole heitä vastaan mitään muistutettavaa ja vastapuolikin on antanut hänelle anteeksi, on heille myönnetty lupa valmistautua Herran Pyhälle Ehtoolliselle tulevana sunnuntaina. Kumpaisellekin osapuolelle muistutettiin, miten heidän tulee elää sovussa ja rakkaudessa joka hetki ja erityisesti nyt, kun he aikovat osallistua tähän kallisarvoiseen ateriahetkeen.

Käännös Leijo Keto